

[Per Hækkerup.]

følgende kontrol, og det er denne større sikkerhed, man søger at opnå ved dette lovforslag.

Handelsministeren (Philip): Det er blevet nævnt under forhandlingerne i dag, at man allerede skulle være i besiddelse af de myndigheder, der er nødvendige for at udvide listen over varer, for hvilke der kræves en forhåndsgodkendelse ved prisforhøjelser, og det er rigtigt, at man kunne overføre varer til denne liste. Det er imidlertid også rigtigt, at det stadig har været sådan, at denne paragraf om forhåndsgodkendelse har været tidsbegrænset, og det har ligget i luften, at når tiden var udløbet, skulle der ikke længere være en sådan liste. Det er en naturlig følge heraf, at de, der har skullet arbejde med disse spørgsmål, altid har måttet være meget tøvende og tilbageholdende med hensyn til at føre varer over på denne liste. Nu bortfalder imidlertid denne tidsfrist, og dermed behøver man ikke længere at sondre imellem disse to grupper; men der bliver mulighed for at inddrage den lange række småvarer, som det for en stor del drejer sig om, under denne forhåndsgodkendelse.

Der er blevet talt om en udvidelse af administrationen. Jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Weikop har ret, når han siger, at indførelsen af denne bestemmelse vil kræve en udvidelse af administrationen f. eks. i perioder med stærkt stigende priser eller urolige priser, for da måtte man alligevel udvide administrationen, idet der i øjeblikket er en pligt til at følge varepriserne, både priserne på de varer, der er på listen for forhåndsgodkendelse, og de andre varepriser. Arbejdet skulle altså gøres i alle tilfælde. Det er klart, at hvis man kommer ind i en urolig periode, vil det kræve større administration, men det ville det gøre i alle tilfælde, hvad enten vi ændrer denne lov, således som det nu foreslås, eller ikke.

(Kort bemærkning).

Weikop: Det forbauser mig, at den højtærede minister kan sige, at det har ligget i luften, at denne tidsbegrænsning skulle ophæves. I alle de forhandlinger, der er gået forud, har der været fuld enighed mellem socialdemokrater og radikale og os

om tidsbegrænsningen; datoen var som sagt oprindeligt 1. juli 1956. Af den højtærede ministers udtalelse kan jeg derfor se, at dette lovforslag ikke er et led i krisepåen, men et normalt forslag til lov om ændring af lov.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Tholstrup, at han i dag kunne have holdt sin allerkorteste tale her i det høje ting. Han kunne blot have sagt: jeg tiltræder alt, hvad der kommer fra regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 17, fremsættelsen i tidenden sp. 25).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Retoft: Når man tager den voldsomme udvikling i betragtning, som bilismen har gennemgået særlig i de senere år, kan det ikke undre nogen, at lovgivningsmagten gang på gang har måttet beskæftige sig med problemer, der vedrører dette område. Hovedproblemet i det foreliggende lovforslag er bortfaldet af ordningen med tildeling af indkøbstilladelser. Omsætningsafgiften vil i fremtiden for samtlige motorkøretøjer, der er afgiftspligtige, blive beregnet efter de satser, der er foreslået i § 3. Der røres selvfølgelig ikke ved de motorkøretøjer, som hidtil har været afgiftsfri, og som er nævnt i § 4. Jeg skal ikke komme nærmere ind på bestemmelserne i denne paragraf, der ligner bestemmelserne i den gældende lov, idet dog enkelte ting er tydeliggjort.